

“DACĂ”

de Rudyard Kipling

Dacă poți să-ți păstrezi capul, când toți împrejurul tău
Și-l pierd acuzându-te pe tine;
Dacă poți să ai încredere în tine însuți, când toți se îndoiesc
de tine
Și totuși să fii indulgent cu îndoiala lor;
Dacă poți să aștepti și să nu te simți obosit de așteptare,
Ori, fiind mințit, să nu te amesteci în minciuni,
Sau fiind urât, să nu cedezi urii;
Și cu toate acestea să nu pari prea bun,
Nici să vorbești prea înțelept;

Dacă poți să visezi – și să nu-ți faci stăpân din vise,
Dacă poți să gândești – și să nu-ți faci din gânduri o țintă;
Dacă poți să te-ntâlnești cu Triumful ori cu Dezastrul,
Și să-i consideri pe acești doi impostori întocmai și la fel;
Dacă poți suporta să vezi adevărul pe care l-ai spus
Transformat de ticăloși în cursă pentru proști,
Sau dacă ai curajul să privești sfărâmate lucrurile cărora le-ai
consacrat viața
Și să te oprești și să le reclădești cu unelte șubrede;

Dacă poți face o singură grămadă din toate câștigurile tale,
Și s-o riști pe-o singură aruncătură a zarului,
Și s-o pierzi, și să pornești din nou de la început,
Și niciodată să nu sufli o vorbă de pierderea ta;
Dacă poți să-ți încordezi inima, puterea, și nervii
Să-ți urmezi calea, mult timp după ce le-ai pierdut,
Și astfel să persisti când în tine e deșertăciune
Cu excepția Voinței, care le spune “continuă”;

Dacă poți să vorbești cu mulțimile și să-ți păstrezi onoarea,
Sau să te plimbi cu regii fără să-ți pierzi obișnuita fire,
Dacă nici dușmanii, nici prietenii credincioși nu pot să te
rănească,
Dacă pe toți oamenii îi prețuiești, dar pe nici unul prea mult,
Dacă poți să umpli minutul care nu iartă
Cu valoarea ultimelor șaiszeci de secunde ale lui,
Al tău e pământul și fiecare lucru care se află-n el,
Și – ceea ce-i mai mult – vei fi un Om, fiul meu!